



עת"א 52766/03/16 - מוחמד דעאס נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 52766-03-16 דעאס (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	מוחמד דעאס (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שעניינה אי שילובו בסבב חופשות.

נימוקי הבקשה

העותר הינו אסיר צעיר (בן 22) וחיובי, שביצע את העבירות עליהן נשפט בהיותו בגיל 19. זהו מאסרו הראשון. נדון ל-7.5 שנות מאסר לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שתוקן בשלישית בעבירת הריגה, לאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן. העונש שנגזר עליו היה חלק מהסדר הטיעון. בתקופת היותו במעצר עד תום ההליכים בבית הסוהר "הדסים", שולב בטיפול ראשוני ובחינוך. לאחר שנגזר דינו הועבר לבי"ס צלמון לאגף "נקי מסמים" ושולב בקבוצה טיפולית נוספת, סיים קורס טבחות של שנה. לאחר סיום קורס הטבחות הועבר לכלא שיטה.

בקשתו של העותר להשתלב בסבב חופשות נדחתה משני טעמים: מידע שלילי, והעדר טיפול משמעותי.

באשר למידע השלילי - מידע זה איננו מבוסס ולא נעשתה לגביו בחינה מעמיקה. אין כל סכסוך עם משפחת הקורבן, המכירה בעובדה שהירי כלפי הקורבן בוצע בשוגג - העותר סיים בהצלחה מס' קבוצות טיפוליות. חוות הדעת אודותיו חיוביות וניכר כי עבר כברת דרך בהליך הטיפול.

למיטב ידיעתו של העותר, הוא טרם סווג לקטגוריה.



כתב תשובה

מכתב התביעה עולה כי ועדת הקטגוריות דנה בעניינו של העותר והיא סווג לקטגוריה ב/1.

בקשתו של העותר לחופשה נדונה ונדחתה גם בשל התנגדות היחידה וגורמי הטיפול, התנגדות גורמי המודיעין והתנגדות משטרת ישראל.

דין

לא מצאתי תימוכין לטענת ב"כ העותר לפיה לא קיים כל סכסוך בין העותר לבין משפרת הקורבן בטענה שגם הם משוכנעים שהירי בוצע בשוגג.

פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי, שצורף על ידי ב"כ העותר כנספח איננו מתיישב עם טענת ב"כ העותר.

הנימוק העיקרי להסכמה להסדר טיעון היה "שיקול ראייתי".

לבקשת ב"כ הנאשם העיד במסגרת הטיעונים לעונש מר אבו סופיאן - מי שהשקיע מאמצים להרגיע את המתיחות בין המשפחות, אך לא הצליח עדיין לערוך הסכם סולחה. העד מסר לבית המשפט: "... אני עבדתי ועשיתי והתיק הזה הוא לא כמו כל תיק שאני נכנס בו. זה תיק שאני לא חיפשתי מי אשם, חיפשתי איך להגיע לשלום ולסולחה עם כולם, להרגיע את הרוחות אצלנו. עבדתי על זה קשה מאוד. וברוך ה' הצלחנו והגענו ועד עכשיו אני לא מוותר על הסולחה. אני רציתי שתהיה סולחה מושלמת, שלום אני לא רוצה שיהיה משהו לא בסדר ואני עובד על זה".

מגזר הדין עולה כי הרקע לאירוע בו הורשע העותר בהריגה הוא סכסוך שפרץ בין משפחת סולטאן למשפחת נאסר. האחים קשוע נסעו ברכב שברולט ואדם נוסף שהצטרף אליהם. הנאשם ירה יריה אחת לעבר רכב השברולט. באותו זמן, אחרים הקרובים לנאשם, ששהו בבית קברות סמוך, ירו אף הם לעבר השברולט. כתוצאה מהירי נפצע הקורבן פצעים אנושים בראשו ונפטר בבית החולים. הנאשם הודה כי במעשיו גרם למות המנוח.

באשר לרמת הסכסוך והמתיחות בין המשפחות, מצוין בגזה"ד כי, משפחת המנוח נתנה בתחילה הסכמתה להסדר הטיעון, מבלי שהיתה שלמה איתו. יותר מאוחר הביעה המשפחה אי שביעות רצון. גם משפחת המנוח היתה ערה למורכבות התיק וגישתה להסדר היתה אמביוולנטית.

על פי עמדת גורמי הטיפול בכלא, העבירות בגין מרצה העותר את מאסרו, יש בהן להעיד כי הוא בעל דפוסים אלימים. העותר אמנם שולב במס' קבוצות טיפוליות אך ההתרשמות היא כי הוא זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי בדפוסים האלימים, לצורך הפחתת מסוכנותו. ההערכות הן כי קיימת מסוכנות ביציאה לחופשות ועל כן גורמי הטיפול אינם



ממליצים על יציאה לחופשה. גורמי הטיפול מציינים כי תיעשה הערכה מחודשת, לאחר שהעותר ישולב בטיפול אינטנסיבי המיועד לאסירים המרצים עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות אלימות.

גורמי המודיעין בשב"ס מציינים כי קיים מידע מודיעיני המצביע על מעורבות והתנהלות שלילית. כמו גם על מסוכנות כלפי העותר.

ממשטרת ישראל, שעמדתה נדרשת, לנוכח היותו של האסיר מסווג בקטגוריה ב/1, מתנגדת לאשר שילובו בסבב חופשות, נוכח העובדה כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור ולשלומו של האסיר עצמו בצאתו לחופשה.

חלק מהמידעים אמנם קרובים יותר למועד האירוע, ואולם ישנם מידעים מעודכנים משנת 2016 המצביעים על מסוכנות כלפי האסיר. קיים מידע על התנהגות שלילית של העותר בתוך כותלי הכלא, מחודש נובמבר 2015 ומאפריל 2016.

המידע של משטרת ישראל הינו מינואר 2016 ומפברואר 2016. מדובר על מידע ממנו עולה מסוכנות ברף הגבוה ביותר כלפי האסיר.

באשר לשוויון מול שותפו של העותר לאירוע, השותף לא הורשע בעבירת הריגה אלא בחבלה חמורה באמצעות נשק ובשיבוש הליכי חקירה.

קיים גם שוני - תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם לעומת שותפו, כמו כן יש במידע המשטרתי הסבר לשוני ולאבחנה בין האסיר - העותר לבין שותפו.

רמת המתיחות שעדיין קיימת והסיכון כתוצאה ממעשי העותר כפי שפורטו בגזה"ד, כשמצרפים לכך את העובדה שהעותר, אשר יתרת מאסר ארוכה, טרם עבר הליך אינטנסיבי. יש בה כדי להצדיק את עמדת גורמי שב"ס המסתמכים על עמדת משטרת ישראל. מסוכנות הנקבעת על ידי גורמי הטיפול ו/או משטרת ישראל (ובמקרה זה נקבעה על ידי שניהם), הינה שיקול מרכזי בהחלטת משיב לעניין יציאתו של האסיר לחופשות, ביהמ"ש לא יטה להתערב בנקל במסקנות גורמי הטיפול, אלא במקרה של סטיה בולטת מאמות המידה של שיקול דעת סביר (ראה והשווה רע"פ 458/04 שרקיה נ' שב"ס).

לפיכך אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ו, 23 מאי 2016, בהעדר הצדדים.